In een modern appartement,het is avond.

jd 1978

een ruim,modern gemeubeld appartement in de voorstad.venster met balcon.vestibule met achterin een keukentje,door een halve muur of een doorgeefluik van de living gescheiden.een badkamer met bidet en wc.het is avond.
ook nog: er hangt een onduidelijk schilderij,wat souvenirs uit vreemde landen (turkije,griekenland).een haard met geplamuurde schoorsteenmantel.een of wat planten.een affiche van een pools toneelgezelschap.alles getuigt eerder van nauwgezetheid dan van smaak.
het is er proper.
op een divan ligt maurice.zijn hemd staat open,hij slaapt.zijn haar is glanzend,nat.een van zijn armen hangt over de kussens.er brandt nog licht in de badkamer,de deur staat op een kier.
af en toe rijdt op straat een auto voorbij.een stopt.
albert komt binnen.hij heeft een petje op,geruit.draagt wat brochures onder zijn arm.hij ziet er moe uit.legt zijn jas weg,vergeet het petje.ploft in een zetel neer.blaast.hij wrijft zijn ogen uit en geeuwt.kijkt naar maurice.denkt aan het petje.glimlacht.kruipt op handen en voeten naar de divan.streelt over maurice zijn arm.die knort alleen maar.dan gaat albert met een hand door zijn haar,kust hem zacht op de wang.hij wordt wakker ...

maurice: Wat is het? Carnaval.

albert: Dat heb ik vanmiddag gekocht.Ik ben niet gaan eten.Met geld van de garage.Dat kon nog wat wachten,de bougies.

maurice: (tikt hem op de wang.) Het staat u niet,voddevent.Waar zijt ge zo lang geweest.

albert: Het is een lang stuk.Iedereen heeft er bij drie al genoeg van,dan beginnen ze te gapen.Zo iets voelt ge.En dan in het laatste zitten ze te hoesten en ze lachen.Om zot van te worden,zo stom als ze zijn.Enfin,dat vind ik.Waar ge eigenlijk voor staat te doen,dat mag Joost weten.'t Is elke avond hetzelfde.

hij blaast weer.maurice staat op,gaat met een hand door zijn haar. neemt hem in het voorbijgaan het petje van het hoofd en gooit het

weg,op de grond.

albert: Héla! Weet ge wat dat kost?

maurice: Niet kwaad zijn.Ga maar eens zitten,ik zal u verzorgen. Wilt ge iets drinken,mijnheer Hamlet.Wat vergif misschien? (hij lacht. albert gaat in een zetel zitten,trekt zijn schoenen uit.) Ik kan dat niet verdragen,als ge zo lang wegblijft.

albert: Waarom zijt ge niet gaan slapen.

maurice is bezig in de keuken.iets met glazen en ijsblokjes.

albert: Was er iets op televisie? (maurice hoort hem niet.)Gaven ze iets,vanavond?

maurice: Er was een film,gedubt.Ge kent dat,als ge zoveel ziet als wij,dan kent ge die mensen.En die hebben dan een andere stem.Dat kunt ge niet bekijken.Waarom ze dat doen.

albert: In Frankrijk kunnen ze niet lezen,zeker.

hij lacht.maurice komt met twee drankjes de kamer binnen.zet ze op het lage tafeltje neer.komt aan albert zijn voeten zitten.masseert hem.zijn kuiten.

albert: Dat is goed.Dat is goed.

hij zit comfortabel achteruit.maurice glimlacht.

maurice: Hoeveel waren er?

albert: Niet veel.En lastig.Ge verstaat niet waarom ze komen.Ze zouden eigenlijk liever drie bedrijven pauze en dan een spelen,zo tussendoor.Dat zouden ze liever hebben.

maurice: Het is er ook naar.

albert: Het is overal zo,in Londen.Daar moeten ze de mensen ook bij hun oren naar het theater trekken,of ze komen niet.En wat ge daar ziet,dat is wat anders.

maurice: Ik vond die laatste keer de Tsjechov wat onnozel.In dat décor met die bomen.Ik vond dat onnozel.

albert: Ge hebt er niets van begrepen,wilt ge zeggen.

maurice: (stil.) Dat zal het dan wel zijn.

albert: Och,ik meende het niet.Ik wou het niet zeggen.

maurice: Het is geen drama.

ze zitten stil.albert streelt maurice zijn haar.

albert: Trouwens Tsjechov.Dat is moeilijk,ge moet daar voor open staan.En we moesten de trein halen,dat geloop.

maurice: (kijkt op.) En dan hebben we hem nog gemist.

albert: Dat doet veel.Die bomen,dat is voor de natuur. (maurice kijkt op,glimlacht.) Er was iemand bij Jos,die zei "hoe kunt ge het allemaal onthouden,en al die namen!" Elke keer is er iemand die dat komt vragen.Hoe ge het kunt onthouden.Dat vinden ze het voornaamste. De rest is flauwekul.

maurice: Zijt ge nog bij Jos geweest,dan.

albert: Effe.Voor een pintje,niet veel.Ge hebt dat nodig als ge daar de hele avond hebt staan praten.

maurice: Ik ben moe.

albert: Ik ook.

ze drinken allebei.

maurice: Chin chin. (hij lacht.) Dat is een toneelstuk.

albert: Ik weet het.

maurice: Wie was er nog,bij Jos.

albert: Zoals gewoonlijk.Ik weet niet.

maurice staat op.loopt de badkamer in,sluit de deur niet.hij blijft even weg,dan spoelt het toilet door.hij komt terug zitten.

albert: Hebt ge een bad genomen.

maurice: Het was nodig.Het water zag zwart.Van gisteren.

albert: Hebt ge iets van thuis gehoord?

maurice: Nee.

albert: Het was zijn verjaardag.Van Remy.

maurice: (kijkt op.) Dat was ik helemaal vergeten.Ik vergeet het altijd.En het is zo'n goede jongen.Echt,ik ben het vergeten.

albert: Ge zou er aan moeten denken.We kunnen bloemen sturen.

maurice: Daar zal hij blij mee zijn.We sturen het geld al.Laat ze toch gerust,geen nieuws is goed nieuws.

albert: Dat begrijp ik niet van u.Dat ge daar zo hard in kunt zijn.Het zijn uw kinderen.

maurice: En niet die van u,mijnheer de wijsneus.Wat verstaat gij van kinderen?

albert: Het is al goed,ik zeg niets meer.

maurice: Ik kan geen kinderen uitstaan.

albert: (plaagt.) Volgende maand is het Jetje haar beurt.

maurice: Mijnheer de wijsneus.

ze lachen.

albert: Dat zullen wel rozen worden.Van die met grote doornen.

maurice: Pik,pik.

hij knijpt albert in de kuiten.

albert: Auw.

een stilte.ze drinken allebei.

albert: Wat doet ge morgen.

maurice: Dat weet ik niet.Niets zeker,waarom?

albert: Moet ge niet naar uw salon?

maurice: Pierre houdt alles in de gaten.Daar betaal ik hem voor. En om de klandizie op te vrijen.Madame Verecht,ge moet maar willen.

hij knipoogt naar albert,koket.dan gaat hij achterover zitten en glimlacht.

maurice: Ik heb naar u verlangd.

hij voelt aan zijn haar.albert glimlacht terug.wil een beweging maken maar stoot zijn glas om.over zijn broek.hij schrikt.

2.

een man,alleen.zit aan een huisbar,op een krukje.alles in bamboe,met rood gevlamd plastiek fineer op.
hij draagt een gekleed pak.en een negermasker,met grote witte tanden.

de neger: Het is zo.
Het is natuurlijk
mijn moeder geweest.
Ik weet het nog:
ze stond gebogen over de was
en ze vertelde
van een cowboy met rood haar.
Zijn naam was Jimmy.
Hij reed te paard en hij lachte.
Hij gooide zijn lasso.
En soms
zong hij dat de indianen
het hoorden,
hoog in de bergen.
Als hij dorst had,
sneed hij een cactus open
en hij dronk van het vocht.
Er was ook een hond ...
Soms stonden er tekeningen
in de wolken.
Hallucinaties.Hallucinaties.
Zo heette dat.

hij lacht.denkt na.

Ik heb ook eens gedroomd.
Dat ze thuis
allemaal dood waren.
Vermoord door gangsters.
Ze lagen ~~xxxxxxx~~
bleek en bloedend
in de stoelen van de eetkamer.
Als poppen.
En plots kwamen ze uit de kelder
en ze lachten mij uit
en zegden:
we zijn niet dood.
We hadden ons verstopt.

Max en Maurits zitten aan een tuintafeltje,dicht bij elkaar.Kolbertpakken en dassen.Kijken in dezelfde richting.Max drinkt thee, Maurits rookt een fijn sigaartje.Hij zucht af en toe.

Max — Wat is er? Carnaval?

Maurits — (voelt aan zijn das.) Gisterenmiddag gekocht.Ik ben niet gaan eten.

Max — Hij staat u niet,voddevent.

Maurits — (denkt na.) Het is een lang stuk.Iedereen heeft er bij het derde bedrijf al genoeg van.Ze gapen,dat voel je.En in het laatste zitten ze te hoesten en te lachen.Was er iets op televisie?

Max — Een film,gedubd.

Maurits — Eigenlijk zouden ze liever drie bedrijven pauze hebben en een spelen,tussendoor.Het is overal zo,in Londen.

Max — Ik vond de laatste keer de Ostrovski wat onnozel. Met die bomen,waar was het voor nodig?

Maurits — Niets van gesnapt.

(Max drinkt van zijn thee.verbrandt bijna zijn mond.morst.)

Max — (boos.) Dat zal het zijn.

Maurits — We moesten de trein halen.

Max — Hebben we gemist,ook.

Maurits Die bomen,dat was de natuur.

Max (steekt zijn tong uit.) Ben je nog bij Lou geweest?

Maurits Voor een pintje.Niet veel.

Max Chin chin.

(Hij drinkt hem toe,ze lachen.)

Maurits Michel is gevallen,heb ik gehoord.Op een van de eerste repetities.

Max Die wil ook altijd zijn best doen.

Maurits Volgend week-end Parijs.

Max C'est la vie.